

VECKOBLADET

Nr 19 i webbform

060901

Mats Olsson (v)

tillfrågades av Sydsvenskans reporter om han var traditionalist eller förnyare. "Förnyare!" svarade Mats, och det kan säkert stämma om de två alternativen är det enda som finns. Men han fick tydligen aldrig frågan om han var centrist.

Gr

Valinformation från Demokratisk Vänster

Valstugan utökar öppettiderna. Lördagen den 2 september är stugan öppen kl. 10-16 och under vardagarna kl. 11.30-13.30 och 15.30-18.

Lördagen den 2 september kl. 11-12 har vi appellmöte på Mårtenstorget där presenteras delar av den kommunalpolitiska valplattformen.

Tisdagen den 5 september har vi ett öppet informations- och diskussionsmöte i Högevallsbadets konferenssal kl. 19-21. Där kommer Karl-Fredrik Berggren från ESS-Scandinavia presentera projektet och Linda Birkedal från Lundabygdens Naturvårdsförening informera om bakgrunden till föreningens "nej" till ESS.

Efter ett kortare samtal mellan representanterna för ESS och Naturvårdsföreningen blir det fritt fram för publikfrågor.

Följ DV:s fortsatta aktiviteter i valrörelsen, ta del av valplattformen och övrig information genom hemsidan www.demokratiskvansterilund.se eller besök vår valstuga!

Martin Stensson

Demokratisk Vänster i Lund

Det andra skälet

I lördags framförde Röda Kapellet för första gången sin lilla valkabaré på Mårtenstorget. Solen gassade, den ofta störande vinden höll sej lugn, åtskilliga torgbesökare stannade till, det applåderades. Det blir tre föreställningar till, närmast (lördag 3 kl. 11-12) med vänsterpartiet som gästtalarare, längre fram med demokratisk vänster och socialdemokraterna.

Första gången var det en representant för miljöpartiet som talade, och det påminner om att det finns två skäl till att Röda Kapellet med början förra året har ordnat appellmöten i egen regi.

Det första skälet är naturligtvis politiskt. De gamla och en gång självklara banden till vänsterpartiet har successivt blivit lösare. Antalet v-medlemmar bland de aktiva i orkestern har sjunkit till ett halvdussin. De allmänna vänstersympatisörerna har omvänt blivit fler, och nytt är att flera av dem avstår från att spela på evenemang som anordnas av vänsterpartiet. Minst fyra andra rödgrönfeministiska partier har anhängare i orkestern.

Men det finns alltså ett skäl till. Det är orkesterns långa, blandade erfarenheter av externa appelltalare och mötesarrangörer. Blandade: det har funnits lysande talare (och goda organisationer) men alltför många exempel på motsatsen. Personer som inte knutit an till orkestern, som inte hållit givna tidsramar, men som framför allt inte lyckats få kontakt med den ofta sofistikerade och svårflörtade torgpubliken genom att läsa ur manus, vara dåligt förberedda, säga tråkiga saker. Detta är ett problem för orkestern men naturligtvis främst för talaren och den organisation eller sak som han eller hon företräder.

Detta påminnes vi alltså om i lördags, liksom på ett möte för Palestinas sak i våras.

Men det räcker inte att konstatera bristerna. Det är ju orkestern, inte de inbjudna organisationerna, som har störst erfarenhet av appellmöten. Därför bör den nog ta ett större ansvar för de externa talen: berätta om orkestern, upplysa om appellmötets speciella estetik, tipsa om vad publiken uppskattar, kolla att talens angivna längd verkligen stämmer.

Röda Kapellet repeterar flera timmar inför ett appellmöte. Man kan begära att inbjudna talare, och deras organisationer, tar saken på lika stort allvar.

Gunnar Sandin

DV utsätts för grovt sabotage - men fick inte delta i polisens möte om säkerheten under valrörelsen.

Främlingsfientligt parti välkomnas dock vid polisens bord.

Nej, Förstörelsen av Demokratisk Vänsters valstuga och vårt valmaterial natten till torsdagen blev tredje gången gillt. Två gånger tidigare har försök gjorts att vältta eller demolera valstugan. (Och med det avser jag inte det ideliga nedrivandet av affischer utanpå stugan.)

Jag vill inte tro att förstörelsen av Demokratisk Vänsters valstuga och valmaterial är en medveten politisk handling. Men det kan tyvärr inte heller uteslutas att det är en medveten och planerad attack mot vårt parti.

Men även om förstörelsen av en valstuga bara sker i oreflekterat övermod blir effekten ändå ett sabotage mot demokratin. Ty i demokratin ligger, som bekant, inte bara möjligheten att fritt välja parti, utan också möjligheten för partier att sprida sin information och möjligheter för väljaren att kunna ta del av partiernas information.

En av polisens främsta uppgifter måste vara att skydda demokratin och de politiska partiernas rätt och möjligheter att verka. Jag har därför i dag tillskrivit samtliga partier i Lund med en förfrågan om de vill ställa upp på en gemensam uppvaktning av polismyndigheten med en begäran om förstärkt bevakning och skydd av partiernas valstugor på Stortorget. Samtliga partier har ju större eller mindre utsträckning blivit utsatt för nedrivning av affischer, klotter osv.

När jag nu efter att jag sänt mitt brev till de politiska partierna får meddelande om att det i dag varit ett möte mellan polisen och en del politiska partier om säkerheten i valrörelsen kan det inte undvikas att jag blir upprörd :

Demokratisk Vänster som drabbats hårdast av vandalismen har inte inbjudits eller i förväg informerats om mötet! Däremot inbjöds - och deltog - ett främlingsfientligt parti, ett parti som inte ens har en valstuga på torget.

Polisens ignorerande av Demokratisk Vänster i detta sammanhang understryker bara vikten av att alla partier som vill slå vakt om demokratin gör en gemensam framställan om skärpt bevakning och ökad skydd i valrörelsen.

Ulf Nymark, ordförande

Demokratisk Vänster i Lund

Därför Demokratisk Vänster

Dom senaste 50 åren, ungefär, har SKP/VPK/Vänsterpartiet fått, med två undantag, mellan 3 och 6 procent i allmänna val till riksdagen. Undantagen är valen 98 och 02, då fick V 12 respektive drygt 8 procent. Vid dessa två val var V ett uttalat ickekommunistiskt parti. När partiet nu har en partiledare och flera framträdande personer som är kommunister ligger man i opinionsmätningar åter nere kring sex procent. Kommunismen är uppenbart inget som tilltalar en bred vänster. En annan indikator på detta är att V i Skåne, enligt opinionsmätningar, ligger runt tre procent och därmed riskerar att hamna utanför regionfullmäktige. Det är i Skåne som återtaget till kommunismen varit starkast!

Jag anser att en bred vänster borde kunna nå uppemot 20 procent. En av mina utgångspunkter för detta är att V nått tolv procent i valet 98, i val till EU parlamentet har man nått ännu högre. Ett annat är att traditionella vänsterfrågor, i opinionen, har starkt stöd. Jag tänker på jämlikhetssträvandena, att vänstern alltid legat före i jämställdhetsfrågorna och kravet på sänkt veckoarbetstid. EMU-frågan är ett annat exempel, de partier som är emot borde få ett större genomslag i parlamentariska val.

Socialdemokraterna

Jag tycker alltså att vänstern har ett lågt stöd i förhållande till de frågor man driver. I motsvarande grad anser jag att S har ett märkligt högt stöd. Varför samlar detta pompösa parti uppemot 40 procent i val efter val? I flera frågor ligger man helt fel i opinionen. EMU-frågan är ett exempel, att köra över kvinnoförbundets rimliga krav på tre pappamånader i föräldraförsäkringen är ett annat.

Svaret på S' starka stöd är säkert deras hegemoni och regeringsduglighet, som också gör att dom är trovärdiga. Men det beror också på att vänstern inte har förmått utmana.

Demokratisk vänster

För mig är DV ett försök att fånga upp den breda vänster, som jämte Vänsterpartiet finns. Att fånga upp de som inte kan tänka sig att rösta på dagens dogmatiska Vänsterparti. Jag tror helt enkelt att det behövs två vänsterpartier för att fånga upp alla vänsterröster. Det behövs också två vänsterpartier för att arbetet i de respektive partierna skall bli någorlunda lugnt. Hela vänsterns historia har visat att det knappast går att förena revolutionärer och pragmatiker, kommunister och de som menar att i ordet vänster ingår ett klart ställningstagande att parlamentet är den plats i vilken vi kan påverka och fördela välståndet.

Är det inte då risk att ett nytt vänsterparti splittrar vänstern? Finns inte risken att röster kommer att gå förlorade om det inte räcker till för två vänsterpartier att ta sig in i parlamentet? Jovisst! Men man kan vrida på det hela och ställa sig frågan, om jag har rätt i att vänstern är betydligt större än det stöd V har?, skall vi i så fall stillasittande åse hur V blir mindre och mindre och därmed får allt mindre att säga till om i parlamentet?

Att bilda nya vänsterpartier är en chansning, som jag tycker är värd att ta. Dom lokala partier som kommer att ställa upp i Gnesta, Lund, Söderhamn och Uddevalla kommer att bli intressanta värdemätare på om jag har rätt i att vänstern är betydligt bredare än vänsterpartiet.

Sven-Hugo Mattsson

Demokratisk vänster

Demokratisk Vänster:

Det är borgerligheten som är vår huvudmotståndare - men vi är kritiska mot v:s och majoritetspartiernas politik

Demokratisk Vänster - det nya och radikala rödgröna partiet - har inga synpunkter på vänsterpartiets politik. Hävdar vänsterpartiet i en artikel i Sydsvenskan. V påstår t.o.m. att Demokratisk Vänster tycker att v-partiets politik är bra, ja t.o.m. förträfflig. Detta är naturligtvis rent nonsens.

Själva bildandet av Demokratisk Vänster är en kritik av de rödgröna partierna, inklusive v. Stora delar av vår valplattform är uttalade men likväl tydliga synpunkter på brister i den nuvarande majoritetens politik, som v, hand i hand med s och mp, har drivit.

DV har i valrörelsen satsat på att föra ut den politik vi verkar för. Vi tror att det är bättre än att lägga möda och tid på att kritisera andra partier på den rödgröna kanten. Vi ser inte på något vis varken v, s eller mp som huvudmotståndare i valet. Huvudmotståndaren är och förblir den samlade borgerligheten. Men när nu v i sin alltmer egenartade självgodhet direkt ber om att vi ska kritisera dess politik gör vi ett avsteg från vår grundhållning. Vi skall helt kort redovisa några av de många kritiska synpunkter vi har på v:s politik i Lund.

Den ideologiska grunden

Den mest fundamentala kritiken rör förstås den ideologiska grunden. V hämtar i mångt och mycket sin inspiration från den tid då partiet obrottsligt slöt upp bakom sovjetkommunismen. Och partiet styrs fortfarande - på olika nivåer - av kommunister.

Denna historiska tradition, präglar fortfarande v-tänkandet och v-politiken i många avseenden. Sannolikt ligger den också bakom v:s tydliga överbudspolitik. Med överbudspolitik menar jag politiska löften som inte är finansierade eller vars förverkligande man i liten grad rår över. Två exempel av överbud i v:s lokala politik är dels löfena vad gäller nya jobb och nya bostäder. V lovar 800 nya jobb i Lunds kommun. 800 nya jobb kostar kommunen i runda slängar 290 miljoner kronor i lönekostnader. Per år. Visligen tiger v om finansieringen, eftersom summan motsvarar ca 1 kr och 75 öre i kommunalskattehöjning.

V lovar också att det ska byggas mer än 1000 nya lägenheter per år om v får makten. Kommunen kan förvisso göra en hel del för att öka bostadsbyggandet, och har också gjort den under denna mandatperiod, men ett löfte om att det ska byggas så många bostäder framöver vilar ändå på marknadens lösa sand.

Hemlöshet, färdtjänst och tillgänglighet

Vi är också, till exempel, kritiska till vänsterpartiets valhänta sätt att hantera frågan om de hemlösa, vi delar inte vänsterpartiets ytliga förslag till förbättringar av färdtjänsten ("byt nämnd"). I båda dessa frågor har vi betydligt mer genomgripande förslag till lösning - för de hemlösa t.ex. individuella planer för varje enskild hemlös - planer som omfattar inte bara bostadsfrågan utan hela livssituationen, och för färdtjänstens del föreslår vi en seriös prövning av möjligheten att kommunalisera hela verksamheten. (Nu har vänsterpartiet i dagarna, till borgarnas oförställda förtjustning, gått ut med ett kundvalssystem inom färdtjänsten, liknande det som borgarna vill ha inom hemtjänsten. Till det förslaget finns det anledning att återkomma). Överhuvud taget är den vänsterpartistiska politiken inom området tillgänglighet och funktionshinder diffus och till intet förpliktande.

Miljö- och kulturpolitik

Naturskyddsföreningen kunde för några veckor sedan konstatera att Lars Ohly var den partiledare som i sina tal ägnade minst uppmärksamhet åt miljöfrågor. Det är ingen tillfällighet. Vänsterpartiet rustar ner i miljöpolitiken, även i Lund. V:s valplattform når inte mycket längre än till allmän välvillighet och till allmänna önskningar. Bristen på konkreta förslag till exempel beträffande åtgärder för att minska biltrafiken och för att minska

utsläppen av klimatgaser är skriande. Om ESS säger man ingenting. Om biogasanläggning säger man ingenting. V har gett upp motståndet mot Sydöstra Vägen och Trafikplats Råby. Och om parkerna uttalar man några uppskattande ord, men har inga som helst konkreta förslag eller löften om finansiering av återplantering av träd.

Vi är också kritiska till vänsterpartiets sätt att hantera t.ex. Kulturskolan. Ingenting har gjorts för att Kulturskolan ska kunna ta emot fler elever och ingenting har gjorts för att sänka avgifterna.

Röda, gröna, konkreta och radikala

Det är en omöjlighet att här gå igenom alla områden där vi är starkt kritiska mot v. Vi har i vår valplattform drygt 80 konkreta punkter. Nästan alla är av den karaktären att vi den 18 september kan sätta oss och skriva motioner. I stället för att här rada upp en mängd punkter ur vår valplattform vill vi uppmana VB:s läsare att ta del av valplattform och jämföra med vänsterpartiet och de två andra majoritetspartierna. Den som gör det kommer att finna att vi helt konkret är både rödare, grönare och radikalare än vilket som helst av de tre i Lund samregerande partierna. Läs vår valplattform på www.demokratiskvansterilund.se!

Ulf Nymark,

Demokratisk Vänster

Sekunder av klarhet

I valrörelser, som i livet, händer det att vissa händelser, vissa ögonblick, vissa uttalanden gör att allting står liksom stilla några sekunder varpå tillvaron tar en ny vändning. Det var vad som hände i Lunds valkampanj i tisdags vid intervjun på Sydsvenskans lundasidor med Christer Wallin, moderaternas och därmed borgerlighetens toppnamn i Lund. Hade det varit Lars Bergvall (c) hade ingen lyft på ögonbrynen, där vet väl alla vad man har att vänta. Men här var det lundamoderaternas fräscha coming man, representanten för *det nya arbetarpartiet*: "Tack vare att man har en låglönesektor kan ju företagen anställa folk på en mycket, mycket lägre nivå. Sköter man sig jättebra när man packar kassarna på Wal-Mart, hamnar man kanske på lagret och sen packar man kanske upp varor i butiken och till sist kanske man hamnar i delikatessen."

Jag vill påstå att detta uttalande kommer att ändra utgången av kommunalvalet i Lund. Inte så att moderaternas kärnväljare låter sig störas. Wallin verkar vara en klassisk lundaborgare med värderingar och vanor som han delar med sina väljare. Nej, vad det handlar om är ifall socialdemokraterna och facket i Lund för en gångs kan få ändan ur vagnen och gå till offensiv.

Om (s) trycker upp valda delar av intervjun i ett flygblad och delar ut till stans handelsanställda och kommunalare och några till så tror jag saken är klar. Det som avgör det här valet är nämligen om socialdemokraterna kan mobilisera sina väljare eller om de stannar hemma av allmän olust över Göran Persson. Entusiasmen över de borgerliga verkar ju rätt måttlig. Det som lockar är tanken på förändring men att gå så långt som att rösta med borgarna tror jag de flesta socialdemokrater drar sig för. Det enklaste är att bli hemma.

En MUF-produkt

Christer Wallin har inte börjat med att packa kassarna: han har ärvt ett familjeföretag. Han politiska fostran tycks ha ägt rum i MUF och hans verklighetsuppfattning tycks inte vara den bästa. Han dammsuger hemma inför Sydsvenskans intervju ("Marianne satt och läste på en

tenta, så jag dammsög själv, det hade jag ju sluppit om det [hushållsnära tjänster] funnits.") Lönen, ja 10,000 i månaden kan vara lagom ett löneerbjudande inför vilket Wallin tror att den hushållsnära pigan kommer att svara "ja, då får jag något meningsfullt att göra". Vad gäller Wal-Mart kan man bara rekommendera Barbara Ehrenreichs reportagebok "Barskrapad" ("Nickel & Dimed") som visar att man inte kan leva på deras löner.

Jag gissar att Wallin inte har det så lätt nu- det bör ha kommit ett och annat samtal från partikamraterna. Att hans egna yttranden skulle vara politiskt tveksamma tycks han inte ha en tanke på ("Vi led ju oerhört i förra valet av olika skandaler som valstugereportaget, till exempel. Jag tror ingen av mina kamrater skulle säga på det viset framför en kamera." Nej, inte framför en kamera). Jag tycker alltså lite synd om honom, men man kan ju hoppas att han med detta lämnar detta främsta ledet i politiken. Just hans aningslöshet borde göra honom omöjlig. Lund förtjänar klokare ledare än så.

Golfen igen

Wallin gillar golf framgår det av intervjun vilket leder fram till nästa nyhet. Det meddelas från Caracas att den Chavez-allierade borgmästaren där har föreslagit att två golfbanor i stan, *Caracas Country Club* och *Valle Arriba Golf Club* föreslås bli exproprierade. De båda banorna ligger centralt, och nyttjas helt bara av ett litet fåtal ur överklassen. Det råder stor bostadsbrist i Caracas, så tanken är att bygga 50,000 nya kommunala bostäder på platsen. "Det är plågsamt att se folk spela golf där inför ögonen på invånarna i förortsslummen" säger borgmästaren. Det är ett led i tanken på att ge staden en ny social inriktning till glädje för invånarna.

Roligt att se att den radikala kommunledningen där är lika angelägen om bostadsbyggandet som den vi har här. Kungsmarken är väl inte aktuell än. Men måste vi ha alla dessa koloniträdgårdar?

Lucifer